06/01/2024

Παραμονή Θεοφανείων στην περιοχή Ταλαντίου και Λοκρίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με επίκεντρο την όμορφη Λοκρίδα και το Ιερό Επισκοπείο Ταλαντίου και Λοκρίδος ξεκίνησε ο εορτασμός της Δεσποτικής Εορτής των Θεοφανίων στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος από τον Σεβαμσιώτατο κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος** κ. Συμεών λίαν πρωί χοροστάτησε την Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών των Θεοφανίων στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Μαλεσίνας, στην Ακολουθία του Μεγάλου Εσπερινού των Θεοφανείων και ακολούθως τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, καθώς και τον Μέγα Αγιασμό. Η παραμονή των Θεοφανείων έχει οριστεί άλλωστε από τον κ. Συμεών ως η «χειμερινή» πανήγυρις του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Μαλεσίνας, καθόσον μάλιστα έχει έντονο τριαδολογικό χαρακτήρα, διότι «η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις».

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ το Ιερό Αναλόγιο διηκόνησε χορός ιεροψαλτών, νέων από την Μαλεσίνα, μαθητές του Παραρτήματος της πόλεως, του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός».

Ομιλία του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Στις ευχές του προς το πολυπληθές εκκλησίασμα ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων σημείωσε χαρακτηριστικά:

«Οι έννοιες που αντιπαραβάλλονται μέσα από την υμνολογία της Εκκλησίας, από το Αποστολικό και το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, καθώς και από τις Προφητείες, είναι το Φως και το σκοτάδι. Μας μιλάει για τους καθήμενους εν σκότει και σκιά θανάτου που έρχεται ο φωτισμός, επεφάνη η Χάρις, έρχεται η Θεία Επιφάνεια να φέρει το Φως στη ζωή των ανθρώπων. Αυτό το Φως φυσικά δεν είναι ένα υλικό φως, δεν είναι ένα κτιστό φως αλλά είναι το ίδιο το πρόσωπο του Χριστού. ***«Εγώ ειμί το Φως» μας λέει ο Χριστός. Το Φως είναι ενυπόστατο. Το Φως είναι το πρόσωπο της αγάπης. Το Φως είναι Αυτός, ο οποίος εκένωσε εαυτόν μορφήν δούλου λαβών και σχήματι ευρεθείς ως άνθρωπος, έλαβε το σχήμα της ταπεινώσεως ημών.***

Άρα το Φως του Χριστού δεν είναι συνδεδεμένο με μία πράξη δύναμης, ισχύος και εξουσίας σαν τα φώτα αυτού του κόσμου που λάμπουν μεν εξωτερικά, μπορεί να είναι φαντασμαγορικά, μπορεί να φανερώνουν κάποια ισχύ ή κάποια συμμετοχή σε ένα σύστημα αναλώσιμων και πρόσκαιρων αστέρων, αλλά το Φως του Χριστού είναι το Φως, το οποίο έρχεται δια της καθόδου, δια της κενώσεως, δια της ενσαρκώσεως. Το Φως του Χριστού έρχεται γιατί ο Χριστός κατεβαίνει στον προσωπικό μας Άδη, έρχεται στα προσωπικά μας σκοτάδια, στα σκοτάδια της δήθεν προκοπής μας, της δήθεν εξυπνάδας μας.

Πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι ταυτίζουμε το φως με τις δικές μας επιτυχίες, με τις δικές μας απόψεις, με τα δικά μας επιτεύγματα παραγνωρίζοντας και το μάταιο των ανθρωπίνων πραγμάτων και το ευάλωτο και τη ροπή, την οποίαν έχουν τα ανθρώπινα πράγματα. *Ξεχνούμε πολλές φορές ότι ολόκληρα επιτεύγματα μπορεί να διαλύονται ή να γκρεμοτσακίζονται ή να καίγονται σαν χαρτοπετσέτες μέσα σε δευτερόλεπτα μέσα στη ζωή μας. Ζούμε σε ένα μεταβαλλόμενο κόσμο, καθημερινά βλέπουμε να μεταβάλλονται οι σχέσεις μας, καθημερινά ζούμε μεταπτώσεις, μεταβολές, άνθρωποι που μας αγαπούσαν γίνονται ξαφνικά εχθροί μας, άνθρωποι οι οποίοι ομνύονταν για μας στέκονται απέναντί μας, άνθρωποι οι οποίοι ευεργετήθηκαν από μας στέκονται με αγνωμοσύνη απέναντι στα πρόσωπα μας. Καθημερινές, πολλές απογοητεύσεις, πολλά σκοτάδια ζούμε και βρίσκουμε μπροστά μας αλλά και αποδοκιμασίες και δυσκολίες, ασθένειες, αρρώστιες, πένθη, πικρίες, φτώχεια, προβλήματα χίλια δύο, ανατροπές καθημερινά είναι μπροστά μας.*

Το Φως όμως του Χριστού και το δικό μας φως μπορεί να εκλάμψει και να εκπέμψει μονάχα όπου υπάρχει ταπεινότητα, μονάχα όπου υπάρχει υπέρβαση, μονάχα όπου υπάρχει κάθοδος και εμείς καλούμεθα σε μία κενωτική οδό, σε μία θυσιαστική οδό, θυσία για τον αδελφό μας, θυσία για την οικογένειά μας, θυσία για τον τόπο μας, για την πατρίδα μας, για τον διπλανό μας. ***Μετοχή στο Φως του Χριστού είναι δυνατή μόνο δια της κενώσεως****. θα το Αν δεν μάθουμε και δεν θελήσουμε να θυσιάζουμε κάτι έστω από τον εαυτό μας, αν όχι ολόκληρο τον εαυτό μας, δεν μπορεί να έρθει φως προκοπής, φως προόδου, φως αγάπης και φως ευημερίας μέσα στη ζωή μας. Αν κλείσουμε όλες τις χαραμάδες μέσα στο σπίτι μας, αυτό θα είναι μονίμως σκοτεινιασμένο και αν δεν ανοίξουμε κάποια παράθυρα, την καρδιά μας την ίδια, αν δεν ανοίξουμε την ψυχή μας, αν δεν δημιουργήσουμε χώρο να αναπνεύσει και ο άλλος κοντά μας και όχι να ασφυκτιά από τη δική μας αυτοπεποίθηση, από το δικό μας ναρκισσισμό, από τη δική μας αίσθηση ότι εμείς είμαστε οι μοναδικοί κάτοχοι της αλήθειας και της ζωής, τότε δεν θα αποκτήσουμε το Φως της Θείας Επιφανείας.*

Έτσι λοιπόν αυτό το Φως φέρνει μπροστά μας ο Κύριος μας εισερχόμενος μέσα στα σκοτεινά ύδατα του Ιορδάνη, ο οποίος Ιορδάνης αισθάνθηκε το πυρ της θεότητος και εστράφη εις τα οπίσω, αλλά και φωτίστηκε και γέμισε μέσα από τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου. Εύχομαι ολόψυχα και ολοκάρδια σε όλους μας ανεξαιρέτως αυτό το Φως του Χριστού να το αναζητήσουμε όχι σε ψεύτικα φώτα αυτού του κόσμου, αλλά στο αληθινό Φως. Να αναζητήσουμε το «φως το εκ φωτός». Αυτό είναι το αληθινό φως εκ Θεού αληθινού, αυτό το οποίο άνωθεν εστί καταβαίνον εκ σου του Πατρός των φώτων».

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος είχε μία ευχάριστη εόρτια επικοινωνία με όλους τους νέους και τις νέες της Μαλεσίνας στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος, τον **Δήμαρχο Λοκρών** κ. Αθανάσιο Ζεκεντέ, καθώς και με Αντιδημάρχους του Δήμου και διαφόρους φορείς, οι οποίοι και πατρέστησαν στις Ιερές Ακολουθίες.

Τα παιδιά της Μαλεσίνας, συνόδευσαν τον Σεβασμιώτατο στην συνέχεια και στην προσκυνηματική του επίσκεψη στην ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας, στην οποία και εγκατέστησε τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμαδρίτη π. Αγαθόνικο Λυπίτκα, τον οποίο και παρουσίασε στο ποίμνιο της Μαλεσίνας κατά την σημερινή εόρτια ημέρα.

Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος δέχθηκε **κάλαντα** και ευχές στο Ιερό Επισκοπείο Ταλαντίου και Λοκρίδος, δεχόμενος ιερείς, Εκκλησιαστικά Συμβούλια, μέλη Φιλοπτώχων Ταμείων, νέους και νέες της περιοχής, μέλη διαφόρων Πολιτιστικών Συλλόγων και πολλούς πολίτες της Λοκρίδος με πατρική αγάπη και ευχές.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου